

SERGILER

Selmi ANDAK

Bedri Rahmi ve Mübin

1974-1975 mevsiminin plastik sanatlar dünyamızda olumlu-olumsuz, başarılı-başarısız birçok sergilerini geride bırakırken, son hafızalarım en ilginç olayların başında Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun resimlerinden oluşan sergi ile, Mübin'in Paris'te açtığı serginin dış tilkelerdeki olumlu yankılarını saymak gerekir.

Sanat çevremizin «Koca Reis» deyimiyle çağrıldığı ressam-ozan Bedri Rahmi Eyüboğlu ile, geçen

lerde geçirdiği başarılı bir ameliyat dolayısıyla yattığı hastahane de görüpüşüktür. Yastığına kadar etrafını kapsayan ve okumakla haşır neşir olduğu kitaplarının arasında, her zamanki gibi yaşam dolu, umut dolu, espri dolu, neşe dolu, duygusal iddi sanatımızın bu büyük ustası... Aynı günlerde, Moda'daki Cumalı Galeri'nde Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun yapıtlarından oluşan bir resim sergisi de açılmıştı. Serginin

açılışında, rahatsızlığı dolayısıyla «Reis» bulunamamıştı, ama tüm resimleriyle birlikte, sergilenin her köşesinde, resimlerini izleyen dostlarının, sanatseverlerin yüzlerinde ve gözüllerinde, kısacası yaşanan atmosferin her zeresinin de Bedri Rahmi Eyüboğlu vardı.

Anadolu'nun katıksız ve əssiz halk sanatı potansiyelini ve en renkli ve güclü ezgi, motif ve işlemle karakterini, kendi sanatsal kişiliği ve «ekol yaratıcı» öz ve

biçim anlayışı içinde yoğunarak resim, mozaiğ, gravür, seramik ve yeni malzemeler kazandıran diğer çeşitli plastik sanatlar yapıtları yaratan çağdaş ve ileri bir sanat öncüsü ve ustası Bedri Rahmi Eyüboğlu... Özellikle kendine özgü «stil» ve «renk» getirmiş tir çağdaş-yeni Türk resim sanatına... Ve yalnız, kendi varatmakla ve getirmekle kalmamış, uzun yıllardan beri olumlu yolda en ye-

tenekli öğrenciler yetiştirmiştir Bedri Rahmi ekolü...

İste, şimdiden Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun «retrospektif», «geçmişe dönük» sergisinde, ustasının son yıllarda yarattıklarıyla birlikte 26 yapıtını izliyoruz. Bu değerler arasında 1930 yılında «Paris», 1937'deki «Sac Sobası ve Man gal»dan bu yana çeşitli portreler, ağaçlar, İstanbul-Fenerbahçe kıyısı, 1937'deki ürünlerinden «Ramazanda İstanbul Camileri», «Ankaranın Kayakları» ve diğer erişilmeyen tablolar göze çarpıyor.

«Reis» ulusal ve uluslararası tüm sanat dünyası, öğrencileri ve daha da yetistirecekleri özlemle, umutla bekliyor...

sim yaptığım zaman tuvalle bakmam, çünkü tuvalle vekviyedindir. Çocugunu dünyaya getirenanne, ancak onu doğurduktan sonra ona bakar... demektedir.

Mübin'in Paris'teki son sergisi, Türk sanatçlarının özellikle plastik sanatlar alanında, son yıllarda kazandıkları uluslararası başarılarla bir yenisini eklemiştir.

ğer çeşitli plastik sanatlar yapıcıları yaratılan çağdaş ve ileri bir sanat öncüsü ve ustadır Bedri Rahmi Eyiiboğlu... Özellikle kendi ne özgü «stil» ve «renk» getirmiştir çağdaş-yeni Türk resim sanatına... Ve yalnız, kendi varatmakla ve getirmekle kalmamış, uzun yillardan beri olumlu yolda en ye-

yuboglu'nun «retrospektif» (geçmiş dönük) sergisinde, usta'nın son yıllarda yaratıklarıyla birlikte 26 yapısını izliyoruz. Bu değerler arasında 1930'luğundaki «Paris», 1937'deki «Sac Sobası ve Man gal»dan bu yana çeşitli portreler, ağaçlar, İstanbul-Fenerbahçe kişisi, 1937'deki ürünlerinden «An kara'nın Kavakları» ve diğer erisilmez tablolar göze çarpıyor.

«Reis»i ulusal ve uluslararası tüm sanat dünyası, öğrencileri ve daha da yetişirecekleri özlemle, umutla bekliyor...

Mübin Paris'te

Uluslararası ün ve değere katmış sanatçılarımızdan ressam Mübin'in Paris'te «Lucien Durand» Galerisinde geçenlerde açtığı sergi, dünya sanat otoritelerinin üzerinde darduğu önemini bir sanat olayı niteliğini taşıdı.

Mübin, bu sergisinde 1960 yılına ait 6 tablosunu sunuyor. «Mübin 6 peintures 1960» adını taşıyan bu sergi, Paris'te «19 rue Nazarine» sokağının tanınmış galerilerinden sayılan Lucien Durand da hergün en seckin sanatçılarından, sanatseverlere, öğrencilerlere ve Paris'teki yabancılara varınca ya kadar, geniş izleyici kitlesi tarafından gezilerek, Türk ressami hayranlık ve övgü dolu eleştirelere vol açtı.

Fransız basımında, özellikle tanınmış eleştirmen Raoul - Jean Moulin tarafından yazılan yorum da özetle: «Mübin, sergileri seyrek olan kendine kapalı, ama tüm yaşantısı resimle dolu bir sanatçı sayılır. Bu içe dönük ressam, özellikle kendi toplumunu, Türk halkının yaşantisıyla sıkı sıkıya bağlı olarak resim sanatına yön vermiştir. Böylece kişi olarak içe dönük, sosyal olarak çevre ve açık bir sanatçı zithğini taşır Mübin...»

«Lucien Durand, Mübin'in 1960 yıllarına ait altı tablosunu sergilemekle çok ilginç ve olumlu bir davranışta bulundu. Çünkü, Mübin'in 1960 yılı taşıyan bu yapıtları, ressamın yeni yaptığılarıyla birlikte, kendine sadık kalarak gelişmesini gösterir. Mübin'in resimleri tam bir coşku'dur, renktir, ışık'tır. Mübin'in kendine özgü çizgileri içinde, yoğun bir geriliği ve iç konsantrasyonu daima resimlerinde belirir. Kromatik Orkestrasyon deyişiyle tanımlayabiliriz Mübin'in varatlalarını... Özellikle ritmik güz, Mübin'in patlayış noktalarından biridir resimlerinde... Rengin genişliğiyle yici niteliği, ışık'la birleşerek ak siyon'u yaratmaktadır. Mübin'in yapıtlarında...

Mübin'in kendi devisiyle: «Resim yaptığım zaman tuvalle bakımmam, çöktür tuvalle yokviyorum! Çocugunu dünyaya getiren anne, ancak onu doğurduktan sonra ona bakar...» demektedir.

Mübin'in Paris'teki son sergisi, Türk sanatlarının özellikle plastik sanatlar alanında, son yıllarda kazandıkları uluslararası başarılarla bir yenisini eklemiştir.